

Pärnu Koidula Gümnaasiumi mõttekandja

Kõlas viimane koolikell

Vaata, mida loed!

Tutipidu Koidula koolis 2004	Lk 1
Gümnaasiumiaeg oli tore	Lk 2
Ühe abiturienti mõtisklused Mobiilihelin segab	Lk 3
Ko Ko Ko Aktiiv on võtnud uue	Lk 4
Töövarjupäev andis häid kogemusi	Lk 5
Kes on kes koolimoos	Lk 6
Küsitlus: Selle kooliaasta meeldejäävaim kooliüritus ja Aasta	Lk 7
Noorus on ilus aeg	Lk 8
Ristsõna	Lk 9
Sport, uudised Milli Vanilli	Lk 10

Sel päeval veel koolilapselikud ja vallatud, lustisid abiturientid autodega ringi sõites, veesõda pidades ja lõbustuspargi karussellidel tiirutades.

Kristiina Rein

Reedel, 30. aprillil tähistati üle linna abiturientide viimase koolikella päeva. Viimane koolitund ja aktus saatsid lõpetajad vastu viimastele riigieksamitele.

Tutipäevalised lõhkusid Koidula koolis sel päeval kimpudeviisi õhupalle ning koridorides peeti hoogsat veesõda. Veepritsmete eest polnud kaitsstud õpetajad ega direktor.

Viimase koolikella päev algas hommikuse klassijuhatajatunniga, millele järgnes pidulik ning lapsemeelne aktus aulas. Esinesid nii algklassid kui ka abiturientid lastelaulude ning luuletustega. 11. klasside omadussõnademäng pani nii mõnegi klassijuhataja muigama ja üleannetud abiturientid naerust rökkama.

Direktor manitses oma sõnavõtus kõiki lõpetajaid hooolsalt eksamiperioodile keskendumiseks

ning viimase koolikella helinal jäetigi muretu lapsepõlvega hüvasti.

Trall jätkus veesõjaga kooliõuel, kust suunduti edasi linna lõbustusparki teiste koolide tutipäevalistega lustima.

Koidula Press soovib kõigile lõpetajatele tugevat närvi ning edukaid eksamitulemusi!

Koidula Press

meedia@koidulag.edu.ee

Gümnaasiumiaastad oli tore aeg

Helen Vaidla

Kibe eksamiperiood on poole peal ja abituriente kooli koridorides enam eriti ei silma. Koolimuljeid kokku võtma nõustasid Marko Kadaja (12 c), Sven Ollino ja Elise Rämmal (12b), Triin Lõhmus ja Priit Pichen (12a), kelle sõnul m a h t u s gümnaasiumiaastatesse rohkem toredat kui ebameeldivat.

Väike eksaminärv küll sees, õhkas neist abiturientidest enesekindlust, mis on ühele elluastujale hädavajalik. Lõpetajatel kerkis kohe salakaval muie näole, kui palusin neil möödunud kooliaega iseloomustada.

“Kõik on tore olnud: ilus kool, sõbralikud õpetajad... muidugi võiks olla veel sõbralikumad, sest kohe kui puudud, on mingi jama lahti”, tunnistas Marko virilalt. Mõte, et õige pea on see kõik läbi, kutsus ütleja näol taas naeratuse esile.

Rõõmsalt vadistasid ka Triin ja Priit justkui ühest suust, et Koidula kool on suur ja vägev, kuid nooremate õpilaste laialipäi ringi jooksmine väsitab ikka ära küll. Õnneks kaalusid koolipeod ja muud üritused tugevalt üles kõik ebameeldiva, mis kooli-päevadega kaasnes.

Oska ka puhata

A b i t u r i e n t i d e lemmiküritusteks on olnud rebaste ristimispeod ja lauluvõistlus, mis on populaarsed ka teiste koolide õpilaste hulgas – nad tahavad

neid alati vaatama tulla.

Noored olid ühel meelel, et siin koolis pole midagi üle jõu käivat. Vahel, kui on liiga palju õppida, peaks ennast lihtsalt lõdvaks laskma, arvas Sven. “Tuleb koos klassikaaslastega mingi lahendus välja mõelda, et olukorda parandada. Mõnikord otsustasime ühiselt mõne tunni “ära jätta” - puhkama ju peab!” lisas ta. Seda soovib ta südamest ka tulevastele põlvedele.

Lollustest rääkides...

See teema lööb noored pisut kahtlevaks, sest enamik rumalusi, mis kolme aasta jooksul toime pandud, päevavalgust ega trükimusta ei kannata. Priit otsustab vastutuse enda peale võtta ning siiski mõned “kuriteod” paljastada: “Noh, vaevalt, et midagi sellist teinud oleme, mida varem juhtunud poleks, aga ei saa jätta mainimata, et mõnikord näppasime ajalootundide ajal õpetaja vaheruumist maiustusi, kui seal kedagi ei olnud. Ning mõnikord, kui ilus ilm oli, siis pidasime klassiruumides karastusjookidega, milles promillegi sees, koeraküpsiste ja sööklast kaasavõetud võileibadega piknikku.”

Pilk tulevikku

Kuigi gümnaasiumiaastad võivad tunduda vahest täieliku põrguna, on tulevikus kooliajale tagasi vaadates kõik kindlasti vastupidine, selles on lõpetajad kindlad. Aga et oleks väärt tulevik, kust tagasi vaadata, siis tuleb praegu õppida, õppida ja veel rohkem õppida. See on tänaseks selgemast selgem.

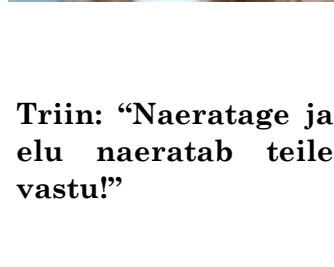
Marko: “Saan alles nüüd aru, et õppida tuleb järjekindlalt...”

Sven: “Kui on liiga raske, siis tuleb ennast lõdvaks lasta!”

Elise: “Tuleb ka lihtsalt korralik olla ja mitte liigselt ringi tõmmata!”

Triin: “Naeratage ja elu naeratab teile vastu!”

Priit: “Mõnikord näppasime ajalootundide ajal õpetajate vaheruumist maiustusi...”

“Peale selle, et iga päev tuleb korralikult kodutöid teha, tuleb ka lihtsalt korralik olla ja mitte liigselt ringi tõmmata! Erinevalt minust...” sõnas Elise naljatlevalt.

Sellest, et järjepidevalt õppida tuleb, saab ka Marko alles nüüd aru.

“Ja mis kõige olulisem,” sõnab Triin juttu kokku võttes, “naeratage, ja elu naeratab teile vastu!”

Sven, Triin, Marko, Elise ja Priit väitsid kui ühest suust, et seltskond - antud juhul siis meie kooli õpilased - on ikkagi see, mis gümnaasiumiaja ja kooli

Õpiksin ülikoolis ükskõik mida

On kahekümne neljas aprill. Kolme kuu pärast on katsed ja paberite sisseviimine Eesti ülikoolidesse. Lähima kuu jooksul tuleb aga vormistada pilet neisse õppeasutustesse - teha edukalt riigeksamid. See peaks olema Koidula õpilasele lihtne ülesanne: meil on õpetajad targad, õpilased veel targemad, naised ilusad, mehed rauast ja šokolaad piimasem. Kahju ainult, et pole kõike seda maksimaalselt ära kasutanud ja õppinud. Siiski loodan, et ebapiisava pühendumise tõttu selgelt lünklikuks jäänud teadmistele võimaldavad mu tulemused midagi väga head ja perspektiivikat õppima minna. Jääb veel vaid pisike probleem: see hea enda jaoks üles leida.

Mida teha?

Kõrgharidusmaastik on

Kristjan Lillemets

suhteliselt lihtne: TÜ või TTÜ, äärmisel juhul Peda. Räägin siinkohal endast ja ei väida, et KÜ, EPÜ või Sisekaitseakadeemia head poleks. Valiku tegemist piirab veel rahakott. Õppekohti, mida Eesti vabariik finantseerib, pole eriti palju. Näiteks reklaamindust pole minu andmetel sel aastal kuskil tasuta õppida võimalik. Tulebki valida ilmselt erinevate ülikoolide pakkumisi vaadates. Kaine mõistus kisub ikka millegi tehnilise poole: alus on ju mate-füüsika sügavama uurimisega pandud. Samas olen piisavalt humanitaarne

tüüp, et ennast mitte ette kujutada masinaosi kokku panemas. Meedia, psühholoogia või näiteks filminduse alal läbilöömine on aga riskantne. Reaal- ja humanitaarmõtlemist ühendavaid finants- ja majandusteadusi tudeerivad noori on meil aga juba väga palju. Pärts põnev on veel logistika, kuid selleks oleks vist pidanud juba kümnendas klassis paremini õppima hakkama.

Kuhu minna?

Unistuste linn õppimiseks ja elamiseks oleks ilmselt Tartu. Lapsest peale on mul *alma materi* sambaid vaadates hing kinni jäänud. Kogu õhkkond ja elu on seal nii tudengimeelne. Kiirelt areneval haridusmaastikul aga paistab Tartu Ülikool praegu aeglaselt edasi liikuvat

Vastukaaluks võib tuua Tallinna Tehnikaülikooli, mis teeb tunduvalt rohkem koostööd õppeasutustega välismaal, näiteks olles paljude arvates juba praktiliselt kokku kasvanud Helsingi ülikooliga. Uuendused jõuavad Tallinnasse rutem ja sealt saadav haridus on konkurentsivõimelisem.

Oh, ütle seda!

Kokkuvõtteks võin öelda, et olen ikka üle keskmise paanikas. Raske on valida. Lõpukirjandis, kus valetada võis, julgustasin minu positsioonis olevat inimest südame häält kuulama. Kirjutasin, et Van Gogh oleks ilmselt kaupmehena jõukam olnud, kuid siis poleks ta surematu. Tegelikult ei aita filosoofilised sõnad praegu üldse. Mina ei taha ju vaesusest lolliks minna ja

Mobiilihelin segab tundi

Julia Rinso

Mobiiltelefonid, mille peale mängude – helinate ka helistamise lisafunktsioon, on muutunud õpilaste lahutamatuks kaaslasteks. Taskutelefoni helin- vilin-põrin kipub järjest enam segama tundide õpirahu.

Põhikooliastme mobiilomanikud mängivad oma telefonidega tunnis, helistavad üksteisele või lasevad lihtsalt erinevaid helinaid. Enamasti juhtub see nende õpetajate tunnis, kus just hirmuvalitsust ei ole. Tavaliselt õpetajad püüavad segajat ignoreerida, et märkuse tegemisega mitte aega raisata. Äärmisel juhul võidakse telefon ära võtta. Ähvardust, et helisevad telefonid leiavad oma koha klassi nurgas veeämbriks, pole veel ükski õpetaja teoks

teinud.

Mobiiliomanikud, kes oma aparaadil keset asjalikku tundi heliseda lasevad, on eelkõige lapsemeelsed, sest nad kasutavad seda tarbeasja leluks. Nad üritavad selle abil endale tähelepanu tõmmata, mis muidugi ka õnnestub, ja ka õpetajat ärritada. Tahes tahtmata pööratakse nende suunas pead ja kui õpetaja rahu säilitab, jäetakse see asi ka pooleli.

Oma käitumist põhjendavad naljavennad sellega, et neil on igav. Tegelikult ei viitsi nad ise tunni teemasse süveneda. Igavlejad-segajad ei arvesta ka teiste sooviga õppida. Jutusumin ja mobiilide piiksutamine tekitab stressi ja kaugemas perspektiivis vaat et kuulmishäireidki. Tõsiselt kahju, et mõne saherdaja pärast peab kannatama kogu

Mobiiliga julgetakse jännata suuremates klassiruumides jutusumina ajal, siis ei pruugi õpetaja süüdlast tähelegi panna.

klass.

Mis oleks lahendus? Õpetajate meelest võiks kooli sisekorraeskirjas olla, et mobiiltelefonid tuleb tundide ajaks välja lülitada. Kindlasti ei tohiks telefon

olla laua peal – nii on kiusatus seda näppida suur. Sobivaim koht on taskutelefonile ikka koolikoti põhi, kus seda ei näe ega kuule. Äkki peaks mobiiltelefonide jaoks klassis

Koidula kool pidas konverentsi

Kaire Kesküla

Neljapäeval, 22. aprillil toimus Koidula kooli konverents gümnaasiumiõpilastele, mille läbivaks teemaks oli seekord "Koidula kool läbi aegade".

Konverents algas Maia Ermi ja Pilvi Kristovi ettekannete kuulamisega aulas, millele järgnes traditsiooniline puude istutamine kooli ümbrusse ja töö jätkus seitsmes erinevas sektsioonis koos külalisesinejatega. Külalisteks olid Maili Erastus (A-klasside ajalugu), Silja Kikerpill ja Marko Lõhmus (B-klasside ajalugu), Merike Aringo ja Külli Pärtelson (C-klasside ajalugu), Piret Tali ja Toomas Šalda (ajakirjandus ja kooliraadio), Peeter Tali ja

Ivo Rull (avalikud suhted), (majandus).
Edda Soolep (arhitektuur)
ning Toomas Kuuda

Tänavune õpilaskonverents oli järjekorranumbrilt teine, eelmisel aastal valgustati

Silja Kikerpill, kes on Hansagümnaasiumi direktor, oli külaliseks B-klasside ajaloost kõnelevas sektsioonis.

Piret Tali ja Toomas Šalda meenutasid oma kooliaastaid Koidulas ja rääkisid oma tööst: Piret on ajakirjanik Eesti Päevalehes ja Toomas töötab Eesti Raadio Pärnu stuudios.

Aktiiv on võtnud uue suuna

Julia Rinso

Juba pikemat aega on põhikooli õpilastel põhjust olla kade gümnaasiumile, kuna viimastele korraldatakse rohkem tundideväliseid üritusi. Keskkoolil on ettevõtlik õpilasomavalitsus ja nad saavad suurepäraselt hakkama. Nooremad on aga vaeslapse ossa jäänud, sest ise ei osata midagi peale hakata ning tööga ülekoormatud õpetajatel pole piisavalt aega.

III veerandil arutati seda probleemi põhikooli õpetajate koosolekul ja juba järgmine päev kutsuti kokku klasside esindajad. Hea uudis kõigile meile mitteviiitsijatele: selle tulemusena moodustati

nooremate klasside õpilasaktiiv.

Nädal aega pärast esimest koosolekut koguti kokku õpilaste ideed ja soovid tulevaste ürituste tarvis. Nimekiri sai pikk: viktoriinid, talendikonkursid, *play-back*, karneval, näidendid, anekdoovidivõistlus. Tulevikult oodatakse ka palju eri-suguseid spordiüritusi: klassidevahelised jalg-, korv- ja rahvastepallivõistlused olid ettepanekute hulgas. Suuremaid sündmusi planeeriti toimuma kord kuus, sest organiseerimine võtab aega. Otsustati, et iga klass vastutab ühe peo eest aastas, mis on igati õiglane. Klasside jaotus on järgmine: 5-ndad kuni 8-ndad on koos, 9-ndad klassid liituvad

keskkooliga.

Huvijuhi Aira Petersoni meelest on noored täis entusiasmi, aga julgusest ja oskusest midagi ise korda saata jääb vajaka. Peterson märkis: "Minu töö on õpilasi aidata ja suunata. Rohkem enesealgatust kuluks marjaks ära. Keegi ei tohiks organiseerimisest kõrvale jääda. Viriseda on alati lihtsam kui ise midagi ära teha. Kaasalöömise saaks täpselt teada, kui palju aega ja vaeva ürituse korraldamine nõuab."

Arutelu õppealajuhatajate Maia Ermi ja Kaja Tammetaluga näitas, et probleem tõenäoliselt niipea ei lahene. Enne on vaja edendada klassidevahelist koostööd ning õppida iseseisvalt tegutsema. Ühesõnaga, aktiiv korralikult tööle saada. Õpetaja Ermi meelest tuleb enam rõhuda

ürituste kvaliteedile kui nende rohkusele. Tammetalu soovib aktiivil sagedamini kokku saada. Mõlemate väitel ainult organiseerimisest ei piisa: "Teie töö on ka järjekindlalt ürituste reklaamimine."

Et teavitataks klassijuhatajaid, räägitaks ise õpilastega, valmistatagu pilkupüüdva madal kuulutuslehed, soovitasid õppealajuhatajad.

Esimesed nooremaktiivi jõupingutused, sõbrapäevapidu ja *play-back-show* ei läinud just kõige paremini: ühte liikati nädala võrra edasi ning teine jäi üldse ära. Kahjuks pole noortel tegijatel eriti aega, et end kohe paremast küljest näidata, kuna kooliaasta lõpeb varsti.

Maarja Laineste oli töövarjuks Pärnu Postimehe fotograafile.

Töövarjupäev andis häid kogemusi

Imbi Lahe

Neljapäev, 26. veebruar ei olnud Koidula kooli 11b klassi õpilastele tavaline päev. Selle asemel, et hommikul kooli minna, läksid nemad hoopis tööle, ja mis peamine, igaüks just oma unistuste töökohta.

Tänu klassijuhatajale Katrin Saksale said üheteistkümnendikud jälgida, kuidas näeb välja päev ametis, millest unistatakse.

Päev ajakirjanikuna

Mina käisin Pärnu Postimehe toimetuses, kus mulle anti võimalus jälgida ühe tõelise ajalehe tegemist. Sõbraliku ajakirjaniku Urmas Hännile kannul käies leidsin, et ajakirjaniku töö on igati põnev, sest iga päev on uued uudised ja teemad. Kõige lähedam oli intervjuud teha ja näha, kuidas tunnike hiljem pooletunnisest jutust ilus looke valmis. Korraks heitsin pilgu ka klassioe Maarja juurde, kes samuti Postimehes oli, kuid hoopis fotograafi juures. Huviga kuulasime fotograaf Ants Liiguse kogemusi ja pilditegemise nõkse.

Pärast seda päeva on mul palju selgem ettekujutus ajalehe tegemisest ja ajakirjanikutööst ning tunnen, et tahaks sellega rohkem tegeleda.

Fotograafid ja ämmaemandad

Tralla ja Gertu, kes veetsid päeva Pilteri fototöökojas, said fotograafi ametist põhjaliku ettekujutuse ja veendusid, et see amet on nende jaoks. Professionaalid jagasid tüdrukutele palju vajalikke soovitusi ja näpunäiteid. Lisaks kõigele põnevale juhtus tüdrukutel ka väike äpardus. Suures pilditegemise hoos vajutasid nad kogemata valele nupule, nii et aparaat lakkas töötamast. Aga peale pikka iseseisvat "remontimist" saadi pildiparaat uuesti töökorda. Ning pisike vahejuhtum ei takistanud edasi tegutsemast.

Veronika, kes hoolib väga väikestest lastest, veetis töövarjupäeva Pärnu Haigla sünnitusosakonnas ämmaemanda saatjana. "Vastsündinud on nii nunnud, ma nägin, kuidas neid kokku pakitakse, kui nad koju hakkavad minema: mässitakse teki sisse ja seotakse suur lehv ümber, tita nagu tilluke kingitus," kommenteeris Veronika vaimustusega. Ämmaemanda vari sai osa ka

meditsiiniõe tööpäevast. "Ma sain süstigi teha," kiitis Veronika.

Kontoris oli igav

Kolm preilit, Helery, Elis ja Kaie veetsid oma päeva linnavalitsuses, kuid nende hääles võis tajuda pettumusenoote, kui nad oma muljeid jagasid, sest linnavalitsuses oli see vaikne päev ja tüdrukud nägid selle töö puusemat poolt: kinnises kontoriruumis arutati üksikisiku muresid ja tehti paberitööd.

Kaie, kes oli pressiesindaja Romek Kosenkranuse juures, märkis, et linnaametniku töö on liiga kuiv. "Tahaks rohkem inimestega suhelda, aga siin on ainult kinnine ruum ja paberid," võttis ta nähtu kokku.

Päev nagu politseifilmis

Eva valis endale aga tüdruku jaoks väga ebahariliku ameti: tema veetis päeva politseis. See oli neiu sõnul väga seiklusrikas: ta sai relva peos hoida ning osales isegi kurikaelt e püüdmisoperatsioonis.

Mariliis, kes valis kohtunikutöö jälgimise, oli sellest tööst nii vaimustuses, et käis veel mitu korda peale töövarjupäeva kohtuistungeid kuulamas.

Paljud, kes valisid arhitekti ja sisekujundajatöö, kurtsid, et neile ainult tutvustati materjale, aga õiget töö tegemist justkui ei näinudki.

Ammendes ja pilvede all

Helen jälgis terve päev Ammende Villas toimuvat. Pärast maja tutvustamist oli tal võimalus osa saada peenest ärilõunast, kus ka tema sai sõna sekka öelda. "Hästi vahva oli, mind koheldi nagu omasugust, tundsin, nagu oleksingi seal tööl," sõnas Helen.

Ralf oli meie klassi vähestest poistest ainuke, kes sai osa

tõeliselt huvitavast tööpäevast Pärnu Lennujaamas. Ta tõusis juba hommikul kell kuus, et õigeks ajaks tööle jõuda. Peale tehnikaga tutvumist tegi ta koos sõbralike lenduritega ka väikse reisi Kihnu. Hetkeks tundus, et ilm läheb sel päeval nii halvaks, et nad on sunnitud öö Kihnus veetma, kuid seda siiski ei juhtunud ja tulevane piloot oli järgmisel päeval koolis tagasi. Ralfile anti isegi võimalus lennujaamas suvel tööd saada.

Päev aitas valida

See oli küll põgus, aga väga hea võimalus heita pilk täiskasvanud inimese tööpäeva. Kõik klassikaaslased, isegi need, kes leidsid, et olid oma unistuste ametiga eksinud, jäid töövarjupäevaga ikkagi rahule ja soovisid, et selliseid võimalusi tuleks veel.

Kui vähemalt ükski noor inimene sellise päeva käigus leiab ameti, mida ta tahaks terve oma elu teha, siis võib töövarjupäeva kahtlemata kordaläinuks tunnistada.

Kui juba gümnaasiumis selge on, mida tulevikus teha, siis on selle poole palju lihtsam pürgida. Muu hulgas hoiab töövarjupäev ära ka selle, et pärast pikka õppimist ja vaevanagemist leitakse, et õpitud amet ei vasta hoopiski ettekujutustele ning töölkäimine on vaid üks lõputu piin ja kannatus. Kui juba teismelisena näed ära töö hiilguse ja varjuküljed, siis ei pea tulevikus pettuma ja pensionieas ahastusega tõdema, et tegelikult tahtsid hoopis midagi muud teha.

Täname vastutulelike ettevõtteid, asutusi ja eraisikuid:

Lääne Politseiprefektuur, AS Pärnu Lennujaam, Pärnu Postimees, Merebioloogia keskus, Teater Endla, Strand, Studio Solo, AS Viisnurk,

Kes on kes koolimoos

Martin Tõnts

Kaire Kesküla

Illustratsioonid: Riina Lehtla

Tänapäeva noorel on küllaltki suur vabadus olla selline, nagu ta tahab, ning seeläbi avaneb hea võimalus ennast väljendada, sest nii riietus kui ka üldine look räägivad nii mõndagi nende omaniku kohta. Kuigi igäüks on omamoodi eriline, saab teha teatavaid üldistusi ning jagada meie kooli õpilased läbi satiirilise huumoriprisma vaadatuna seitsmesse "kasti":

Vaniljetüdrukud

(*girlus vanillanus*)

Siia kuuluvad Saksamaal möllavatest popstaaridest eeskujuvõtnud põhikoolineid, kelle dresscode on rangelt punane-must ja kohustuslikeks aksessuaarideks vöödkäepaelad.

Tunnuseks on blond juuksevärv, sageli mustade salkudega.

Vahetunni ajal näeb neid avaras koridoris "Club Kung Fu" koreograafiat harjutamas või siis agaralt tunniks valmistumas, sest vaniljetüdrukud on üldreeglina usinad õppurid. Neid on ka üsna trendikad ja hiilgavad teadmistega popkultuuri vallas.

Tõsiseltvõetav inimene
(*tõsisus inimlensis*)

Selle liigi esindajate hoiakust õhkub soliidisust. Kindlasti ei tule naisisendite puhul kõne alla lühikesed seelikud ja

naba paljastavad särgikud. Meesisendid kannavad tavaliselt ülikonda või vähemalt tumedat riietust. Harva näeb tõsiste inimeste seljas midagi rõõmsavärvilist ja kui nad juhuslikult midagi sellist kannavad, on nad ise üleni piinlikkusest punased. Sõltumatud testgrupid on kindlaks teinud, et teiste liikide esindajad tunnevad ennast tõsiste inimeste läheduses väga rumalate või kerglastena. Soliidse välimusega ei sobi tavaliselt dressid ja tunked: seega puuduvad tõsise inimese esindajad tihti kehalise kasvatus ja tööõpetuse tundidest, tuues ettekäändeks mõne keerulise võõrsõna, millele vaene pedagoog ei oska midagi vastata.

Seda liiki on pea võimatu kohata tantsusaalides või klubides. Kindlasti võib mõni tubli loodushuviline näha tõsist inimest kooli raamatukogus.

Barbie'd

(*Barbianus Maxima*)

Kui koridoris juhtub vastu tulema karmenkassiliku kõnnakuga pealaest jalatallani stiilne neidis, siis on ilmselt tegu Temaga. Need neid meenutavad tõepoolest poelettidel ilutsevaid nukke ja paistab, et nad on sellest ka ise teadlikud. Millest muidu see hämmastama panev enesekindlus, millega nad vastassoo esindajaid nii mõningaidki tobedaid soove täitma veenavad ja õpetajatelt häid hindeid välja nuruvad. Välimuse eest hoolitsemine on kõnealuste isendite prioriteediks ja tänu vanemate üüratule rahakotile ei ole see probleem. Koolis tasub neid otsida peeglite lähedusest, kus nad nina puuderdamise kõrvalt moosipoistega süütult flirdivad.

Moosipoisid ja Nipernaadid

(*amourus casanova*)

Nipernaadi kannab tavaliselt lohakalt stiilseid riideid. Harva võib moosipoisi seljas näha viimast moeröögatust. Tegelikult pole sageli noormehe riietust võimalik nähagi, kuna teda piiravad hordidena austajannade parved. Selle võluva liigi esindajaid võib kohata pea igal ajahetkel kooli fuajees või koridorides, kus nad vastassugupoolega elavat kestuselu peavad. Harvemini võib kohata Nipernaadit klassis, kuna õpetaja karmi pilgu alla on väga raske olla võluv ja muretu.

Moosipoiste suurimaks iseärasuseks on kena naeratus ja ülim sarm. Seda fakti kinnitasid kõik meie katsetes osalenud.

Porgandid - pekisaagijad vs lohvarid

(*porgandus lohvaranus*)

Sellesse kasti kuuluvad õppureid on seinast sein, kuid neid kõiki ühendab üks oluline omadus: mõnusalt rahulik ellusuhtumine. Viimast võib välja lugeda juba nende välimusest: maas järgi lohisevad kottpüksid ja XXL suurusega pusa ei täida mitte figuuri varjamise ülesannet, vaid nendes on lihtsalt lahe olla. Ei maksa karta ka nendepoolset vihahoogu, sest halvimal juhul saadetakse sind lihtsalt pekki saagima.

Veidi elavama osa neist isenditest moodustavad getopoistest räpparid, kes soovi korral meeeldi kiirkõne oskust demonstreerivad.

Lohvareid võib kohata nii klassiruumides, koridorides,

treppidel kui ka fuajee suitsujärjekorras. Mis õppimisse puutub, siis üldjuhul on tegemist tavaliste koolipoistega, kes on rahul kolme ja neljadega.

Massistseenlane

(*keskmisus tavalisus*)

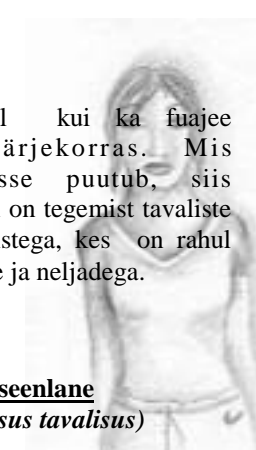
Massistseenlased on väga tavaline liik. Nende välimuse kirjeldamiseks sobivad väljendid: keskmine, tavaline, normaalne, panin-selga-mis-kapis-oli ja teised-kannavad-ju-ka. Koolis on eelpool nimetatud liik väga levinud, kuna tal puuduvad looduslikud vaenlased, nad väga kohanemusvõimelised ja samal ajal traditsioonitruud. See liik on lähedases suguluses tapeediga omades vaid ühte erinevust: neid on nii palju, et raske märkamata jätta.

Massistseenlasi võib kohata pea igal pool: sööklas, klassides, koridorides.

Tapeet

(*tapeetus kameleonaales*)

Tapeedi tüüpvälimust on väga raske, pea võimatu kirjeldada, kuna nad suudavad igas olukorras sulanduda seinaga. Seda levinud liiki kohtame päevas väga tihti, sageli me lihtsalt ei märka neid või siis unustame nad koheselt. Tavaliselt kannab tapeet riideid hallides ja rohelistes toonides. Seda väga lihtsal põhjusel: peaaegu kõik kooli klasside ja koridoride seinad on kas halli või rohelist tooni ja neid värve kandes sulandub see liik kõige paremini, olles kaitstud loodusliku vaenlase, märkamise, eest. Seda

Lauluvõistlus oli aasta meeldejäävaim kooliüritus

Selle õppeaasta viimases küsitluses palusime heita pilk tagasi lõppevale kooliaastale. Milline oli aasta eredaim sündmus või üritus? Milline inimene väärriks tiitlit Aasta Inimene?

Kaisa (11A): Lauluvõistlus oli kihvt see aasta. Maarja Lilleste oli tubli, miss ja hea õpilane.

Maarja (10B): Rebaste ristimine oli kõva, võtsin sellest ise osa. Inimestest võib-olla matemaatikaõpetaja Arvo Press, kes on väga tore.

Gea Tammeniit (ajalooõpetaja): Aasta Sündmus tuleb alles 21. juunil, kui lõpetab minu klass. Aasta inimene Maarja Lilleste, kes sai Pärnu Missiks.

Philippe (11C): Lauluvõistlus oli aasta sündmus ja väga mõnus oli see, et 11A sai seal häid kohti. Lausa viis diplomit. Näitas kõva taset. Oma klass küll üritas ja tehti erinevaid katseid ja prooviti, aga kahjuks ei tulnud kõige paremini välja.

Õpetaja Merit Sarandi on kõige õiglasem õpetaja: ta hindab kõige õiglasemalt.

Helen (11B): Minu jaoks jäi aasta sündmus missivõistluse näol olemata, millest plaanisin osa võtta. Mulle meeldib mu pinginaaber, olen temast väga vaimustuses. Oleme juba üksteist aastat koos istunud ja lähme lõpuni välja.

Merle (10A): Rebaste ristimine kindlasti, sest see oli nädal aega pikk ja oli piisavalt sündmusi. Inimestest ei oska kedagi öelda.

Indrek (11C): Lauluvõistlus oli küll päris hea, mõnus, lahe.

Marek teeb raadios häid saateid.

Argio (10A): Sõbrapäev, sest see oli teistsugune kui eelmistel aastatel. Spordisaalis toimus üritusi. Inimestest Rein Eglon, sest ta sai ametiaja pikenduse.

Mario (10C): Üks oli kindlasti rebaste ristimine, sest väga huvitavad olid etteasted ja paljud klassid andsid endast parima. Teiseks muidugi lauluvõistlus, kus oli äärmiselt põnev konkurents esinejate vahel ja lisaks sellele oli eeskavasid igale maitsele. Siin on nii palju silmapaistvaid isikuid, et kedagi kindlat ei oska öelda.

Küsitlus ja fotod: Anna-Liisa Ernitz ja Kristiina Rein

Maia Erm

Mis aine teile koolis üldse ei meeldinud?

Mulle ei meeldinud joonistamine. Pean sügava kurbusega ütleva, et ma ei ole elus oma käega mitte ühtegi joonestamistööd teinud. Kõik mu sõbrad aitasid mind hädast välja.

Mille kohta olite sunnitud kirjutama seletuskirja?

Ma õppisin väikeses koolis (Mõisaküla keskkoolis). Minu ema ja isa tunti meie väikeses linnas väga hästi ja kui ma midagi tegin, siis kutsuti nad kooli (koolis on nad minu pärast üsna mitu korda käinud), kuid seletuskirja ma kirjutanud ei ole.

Kes olid selle aja noorte iidolid?

Jube raske on öelda, kuna sel ajal ei olnud sellist informatsiooni levikut nagu praegu on. Minu

klassijuhataja oli hästi agar bioloog ja ta sundis meid kogu aeg igat moodi matkama ning kõik, mis teha oli vaja, pidime ise tegema. Sellepärast, nii imelik kui see ka pole, oli meie iidol loodus.

Mis oli riietuse, mida Te sel ajal kandsite, aga enam selga ei paneks?

Me olime sunnitud kandma koolivormi ja mingil ajal kuulus selle juurde koolipõll. Vot seda põlle ei paneks ma enam mitte ealeski ette.

Mis oli siis rangelt keelatud, kuid nüüd täiesti tavaline?

Rangelt oli keelatud näiteks ripsmete värvimine, mis nüüd on täiesti tavaline. Ma mäletan, et ma sain omale venivad sukkipüksid ja muidugi panin need kohe ka jalga, sest siis olin ma tehtud tibi. Vot selle peale kutsuti mu vanemad kooli ja öeldi, et ei tohi!

Kõige piinlikum juhtum koolis?

Mul oli väga kena (ja väga) range kirjanduse õpetaja. Temaga oli selline lugu, et ta viskas meid ükskord pinginaabriga tunnist välja. Pinginaaber ütles mulle, et kui sa

võtad külma vett suhu, siis ei hakka sa naerma. Nii me siis läksime kraani juurde, võtsime suu külma vett täis ja koputasime ukse peale. Õpetaja tegi ukse lahti. Kuna meil olid suud punnis vett täis, hakkas terve klass meie nägude peale naerma. Selle peale, et kõik naersid, ei suutnud meie ka naeru tagasi hoida, ja nii purskuski kõik see külm vesi meie suust õpetajale näkku. See oli tõeline õudukas.

Kas noorus oli sel ajal hukas?

Ta on tegelikult igal ajal hukas olnud.

Mis te paneksite oma käitumishindeks?

(Naer) See on ajalooline saladus. Ma arvan, et kui minu õpilased teeksid niisuguseid tempe kui mina tegin, siis oleksin ma hullumajas.

Missugused kolm sõna Teid kõige paremini iseloomustasid?

Ma arvan, et ma olin suhteliselt kohusetundlik, uudishimulik ja elurõõmus.

Noorus on ilus aeg

Viive Korb

Reegel, mida te rikkusite kõige sagedamini?

Ma ei rikkunud reegleid, usute või mitte. Ainus, mida mäletan, oli see, et kirjutasin aeg-ajalt (7. - 8. klassis) tunnis oma poiss-sõbrale kirjakesi ning lennutasin neid siis tema lauale. Kord jäin selle tegevusega õpetajale vahele ning siis sain pahandada. Aga vaatamata sellele kirjutasime me

neid ikka edasi.

Mille kohta olite sunnitud kirjutama seletuskirja?

Koolis ei ole ma pidanud mitte kunagi mitte millegi kohta seletuskirja kirjutama.

Hiljem elus küll.

Kes olid selle aja noorte iidolid?

ABBA, Boney M, Queen, Pink Floyd.

Kas noorus oli hukas?

Minu arvates ei ole noorus kunagi hukas olnud. Noored on igal ajal olnud edumeelsed, ettevõtlikud, revolutsioonääri hingega, valmis võitlema oma õiguste eest. Musti lambaid on olnud igal ajal. Olid minu nooruses, on praegugi.

Mida kandsite siis, kuid enam selga ei paneks?

Mitte kunagi ei tahaks ma enam selga panna algklassides kantud koolivormi. See oli tumesinine või must komplekt: pluus ja seelik musta põllega. Pluusi kraele tuli õmmelda valge krae peale, valged pidid olema ka käiste otsad. Kujutan ette seda ema vaeva iga

nädala lõpul...

Mis oli rangelt keelatud, kuid nüüd täiesti tavaline?

Keelatud oli jõulude tähistamine ja kirikus käimine. Lapsed ei tohtinud täiskasvanud inimeseta õues viibida pärast kella üheksat. Kes selle vastu eksis, selle tõi miilits koju ja halvemal juhul võisid vanemad trahvi saada.

Kas rohi oli siis rohelisem ja taevas sinisem?

Loomulikult tundus elu lapsele ilus. Oli küll probleeme, kuid need kuulusid siiski rohkem täiskasvanute maailma. Olid ootused ja lootused...

Kõige piinlikum juhtum koolis?

Olin siis II klassi õpilane, kui sain matemaatika kontrolltöö eest kahe. Läksin nuttes koju, isa uuris asja, pani mu uuesti arvutama ning veendus, et tegelikult oskan ma arvutamist päris hästi. Võttis siis kätte ning tuli kooli selgust nõudma. Käskis õpetajal mulle uuesti töö kätte anda, et näidata, kui hästi tegelikult oskan. Õpetaja tegi nii ja ma sain viie. Kuid mul

oli isa tuleku pärast nii häbi... Midagi muud ma ei mäleta.

Tõhusaim spikerdamisviis, mida kasutasite?

Koolis ma ei spikerdanud, õppisin igaks tunniks. Spikerdamisega tegelesin vaid ülikoolis õppides. Aga ega ma neid imeväikestele paberitele ei teinud. Ikka suurelt ja selgelt. Panin kummiga pluusi varruka alla kinni, kohale istudes püüdsin õige kätte leida, sülle peita ja maha kirjutada. Minu tehtud spikrid käisid läbi peaaegu kõigi oma kursuse üliõpilaste käest. Põhjuseks oli see, et käekiri oli hästi loetav ja spikrid põhjalikud.

Teie käitumishinne?

Käitumist hinnati siis numbritega. Minul oli see "5".

Kolm sõna, mis teid siis iseloomustasid.

Olin tubli ja hoolas koolilaps. Arvan, et need kolm sõna võiksid olla: korralik, tagasihoidlik, usin.

Mari -Liis Kärpuk ja Mari -Liis Sits

1	2	3	4		5	6	7	8	9	10	11
	12			13		14			15		
16	17		18			19		20			
21					22		23				24
25		26	27		28	29		30	31	32	
33	34				35	36				37	
38			39	40	41			42			43
44		45			46					47	
48	49	50	51			52		53			54
55					56		57		58		59
			60	61						62	
63					64		65	66			
67		68	69			70			71	72	
73						74	75			76	77
78	79	80			81	82				83	
84			85	86	87		88				
89			90			91			92	93	
	94				95			96		97	

Ristsõna

62. nikkel
64. jook
66. maailmajagu
68. toimekas
71. infotehnoloog
72. noot
75. kaks
ühesugust tähte
77. 365 päeva
79. n. nimi
82. Ivo ja Anne
83. ustav
85. m. nimi
86. intelligentne
naine
87. mööbliese
88. sellega saab
vilistada
91. noot
92. pagaritode
96. keskkool
97. noot

Paremale:

1. ere, silmi
pimestav
4. E.Grieg'i
klaveri....
12. käsklus
hobusele
13. Vello ja Aime
14. tatt, ila

41. n. nimi
42. taskukell ehk ...
43. aasta
44. Indrek ja Kadri
45. Na
47. hõbe
48. juhtub harva
51. anum tuhastatud
surnu keha jaoks
52. puhkpill
54. aar
61. sõtkelaud, jalaga
käivitata pidur
62. naatrium
63. lind
65. kodulind
67. ... ja isa
69. tatt, sülg, ..
70. saade TV3-s
„Meeletu“
73. läänimees,
senjööri alluv
74. ravib inimesi
76. 2 x täht
78. kaks ühesugust
tähte
80. ja nii edasi
81. Suurbritannia
kõrval paiknev maa
84. soe toit
87. kaval nimisõnana
89. õli ing.k
90. pool diameetrit
93. see tähendab
94. näo osa
95. kiirerütmiline tants
97. sina
98. gallium
99. komm ehk ..
100. kolm ühesugust
tähte

Lahendussõnaks on õppeaine.

Koostaja Ingrid Kõks

Alla:

1. n.nimi
2. radoon
3. valge puru peas
4. pehme vastand
5. kahekordne voodi
6. tsentner
7. kaastunne,
poolehoid
8. linn Eestis
9. raadius
10. teie alalütlevas
käändes
11. mitmik
13. tants
15. Ga
17. riietusese
19. n. nimi
21. n. nimi
26. vereimeja
27. käteplaksutus

kiiduavaldusena
28. Signe ja Kalle
30. antimoon
32. pindala mõõtühik
36. noot
40. lind
43. sidesõna
46. tänav
47. Sipsiku omanik
49. lay eesti keeles
50. varem
52. norutama
53. siga omastavas
käändes
55. eesti rahva eepos
56. Ingmar ja Eha
57. halb, mitte hea, ...
58. Tallinn lüh.
59. stroof ehk ...
60. joogivee mark
61. n. nimi

16. einsteinium
18. mitte hiljem
20. okaspuude sees olev
vedelik
21. tal
22. sees ing.k
23. ümar mänguasi
24. väävel
25. Ants ja Elve
26. koduloom
29. iga seesütlevas
käändes
31. avar
33. jood
34. väike inimene
35. kümnejalgne vähk
37. saade ETV-s
38. noot
39. lugupeetud

Kui sa ei ole kolm päeva midagi lugenud, muutub sinu jutt igavaks (hiina vanasõna)

Äh, täitsa pael ju, mingid õpsid said jälle kärna maha pandud ju, a'la :“võta end nüüd kokku, eksami periood käes“ - tekstiga. Mis mõttega? Mida ma saan selle eest, et eksami ära teen? Ja pealegi, eraülikoolides eksami tulemused ei loe kui papi lagedale laod. Ja küll ma juba sellise poldi leian, kel rulli olemas. Pealegi, juuksurid ajavad kah ilgelt krabisevat kokku ja ma küll ei usu, et kellegil neist EBS'i diplom taskus oleks.

Reedel oli veel mingi eriti aju

Milli Vanilli arvab:

tutipäev, kus pidime end tittedeks ümber riietuma— KÄMMM OON, mina ja titeks, saatsin kohe pikalt selle ürituse ja läksin hoopis plikadega linna peale lantima.

Näha, et kevad juba käes, sest sain oma numbri juba 4-le kutile antud, bemmi-vennad need just polnd, aga masšiin siiski olemas, millel ülikõvad nike'i märgid külgedele monteeritud.

Ja reedel olla aktusel keegi öelnud, et Tammeniit paks ja Sergejev luud- kas siis selliseid õpetajaid me tahtsimegi? Ise tahavad veel 1.mail NSV Liitu astuda, nõmekad sellised.

Üritused

Aprill:

29.04. Direktori vastuvõtt parimatele õpilastele

30.04. Tutipäev 12. klassidele

Mai:

6.05. Algklasside teatrietendus algusega 13.15

7.05. Emadepäeva kontsert

16.05. Rahvatantsijate II ülevaatus

22.05. Noore teaduri

Spordiuudised

Võrkpall

Poisid 8.-9. kl saavutasid linnas **I koha**; poisid 10.-12. kl linnas **II koht**, vabariiklikel võistlustel **III koht**;

Tüdrukud 8.-9. kl linnas **II koht**, vabariiklikel võistlustel **II koht**; tüdrukud 10.-12. klass saavutasid linnas **III koha**.

Korvpall

Poisid 6.-7. kl saavutasid linnas **III koha**, poisid 10.-12. kl linnas **II koht**; tüdrukud 10.-12. kl linnas **II**

koht.

K o m b i n e e r i t u d
t e a t e v õ i s t l u s e d
algklassidele

1.-2. kl tulid linnas **II kohale**, 3. kl arvestuses saavutati linnas **I koht**, 4. kl linnas **IV koht**, 5. klassid linnas **II koht**.

Isiklikud saavutused

Tulnola Hanna – duatloni meister;

Kristjan Jürimaa – võrkpallis vabariiklik

meister;

Epp Kruusmaa – ujumine;
Rebane Carlo, Tulnola Hanna, Kruusla Ragnar – Pärnu linnas saavutati suusatamises **I koht**;

Akermann Jaan – jääpurjetamise Euroopa noortemeister.

Eesootavad võistlused:

4.05. 3.kl poiste rahvastepallivõistlused Koidula kooli saalis

12.05. Kalevi staadionil

KP toimetus:

Peatoimetaja Kristiina Rein 11B

Fotograaf Anna-Liisa Ernitz 11A

Kujundaja Heiki Voosalu 11A

Helen Vaidla 11B

Mailiis Jõgis 11B

Imbi Lahe 11B

Martin Tõnts 11C

Kristjan Lillemets 12A

Kristel Niisuke 10A

Juulika Hännile 10A

Kaire Kesküla 11A

Ingrid Kõks 10A

Mari-Liis Kärpuk 8B

Mari-Liis Sits 8B

Julia Rinso 7A

Vastutav väljaandja Ille Rohtlaan

**Palju õnne,
kooliraadio!**

Soovib Koidula Press

**Õnnelikku
kooliaasta
lõppu,
koolipere!**

Koidula Press

meedia@koidulag.edu.ee